

vendt paa og særlig være kaldede til at paatale og sikre, at Kirken faar den nødvendige Kapital. Sømmens Størrelse skal dernæst fastsættes efter Regler, hvorom Instruks i sin Tid er udgaaet fra Kirkeministeriet. Altsaa, hvorledes man i denne Sag har at forholde sig, er foreskrevet i Tiendeloven, og naar Kultusministeriet herom hører Menighedsraadene, kan dette i hvert Tilfælde kun være som raadgivende, som afgivende et Skøn.

Dinesen: Jeg takker Ministeren for Svaret. Jeg skal med Hensyn til denne Sag bemærke, at der gælder det samme for den som for Loven om Righospitalet, nemlig at jeg med Hensyn til dem begge har forberedt den ærede Minister paa, at jeg vilde rette Spørgsmaal til ham. Dette bemærker jeg af Hensyn til den ærede Formands Udtalelse.

Vi vide, hvad Tiendeloven bestemmer for at bringe til Stede den fornødne Sum til Kirkernes Vedligeholdelse. Det Eksempel, jeg fremførte, skriver sig fra Jetsmark i Jylland, hvor Tiendeafløsningsforretningen kun havde ført til, at der skulde anvendes 12,200 Kr. som den fremtidige Vedligeholdelsessum. Men da den paa-gældende Provst tog Anledning til at lade Sagen blive nærmere undersøgt, førte det til Sømmens Forhøjelse til 18,000 Kr. plus Udgift til ny Stole og en ny Døbefont, hvorved Totalbeløbet kom op til 21,000 Kr. Dette Eksempel beviser, at der kan indtræffe Tilfælde, hvor Tiendelovens Bestemmelser med Hensyn til Kommissionen, der skal foretage de fornødne Forretninger, ikke altid ere tilstrækkelige. Det vil derfor være en hensigtsmæssig Forsigtighedsregel, hvis Ministeriet som Regel hørte Menighedsraadene. Det vilde være en Foranstaltning, som ikke behøvede at ulejlige Rigsdagen eller nogen anden. Indførelsen af denne Regel gav dog nogen Betyggelse for, at Fordringen til Kirketiendejerne ikke blev større, end den burde være, og Kirkerne fik mere Sikring, end der kan resultere af Tilfælde som det, jeg nævnte fra Jetsmark.

Spørgsmaalet er i Virkeligheden alvorligt. Vi maa tænke paa, hvad der kan ske i Fremtiden under Omstændigheder som de her foreliggende. Jeg tror derfor, at Ministeriet vilde tjene Sagen vel ved Indførelsen af den nævnte Regel, der efter min Mening paa den ene Side er meget praktisk og paa den anden Side meget simpel. Jeg gentager derfor min Anmodning til Ministeren: Slaa den Regel fast!

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede Medlem nævnedes et Eksempel fra Jetsmark, men det beviser dog, foruden det, at en Kommission kan være kommen til en for lav Ansættelse, at man tillige har Opmærksomheden nøje henvendt paa, at Kirken virkelig faar den fornødne Sum henlagt til sin Vedligeholdelse i Fremtiden.

Dinesen: Ja, her blev Opmærksomheden henvendt paa Sagen af en nidkær Embedsmand. Men da saadanne Forretninger kunne passere, uden at Opmærksomheden af en nidkær Embedsmand bliver henledt derpaa i fornøden Udstrækning, bliver Forretningen afsluttet, og saa er der slaaet Bom for i Fremtiden at kunne komme Kirketiendejerne nærmere. Jeg gentager derfor min Anmodning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Man vil dog ikke i Almindelighed kunne gaa ud fra, at ikke ogsaa den af Ministeriet valgte Formand og de to af Stiftsøvrighederne valgte Medlemmer under disse Forretninger ville vise sig nidkære for Kirkens Tarv.

Dinesen: Da der altsaa er et Tilfælde, hvor den fornødne Nidkærhed ikke er vist, og da der ikke kan risikeres det allermindste ved at indføre den af mig foreslaaede Regel, gentager jeg fremdeles min Anmodning til den ærede Minister.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—6 (se Tillæg C. Sp. 479)
vedtoges uden Afstemning.]

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om nogle Ændringer i den militære Retspleje.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Udvalgets Erklæring i Tillæg B.).